

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.205/2007/3.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Kovács Kornélia ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Batai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Batai Zsolt ügyvéd.) által képviselt **(I. rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű és **(II. rendű alperes neve)** ugyanotti lakos II. rendű alperesek ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2007. március 21. napján kelt 15.G.40.002/2007/7. számú ítéletével szemben az alperesek részéről 10., a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részből megváltoztatja** és az I. rendű alperest 8.792.012,- (Nyolcmillió-hétszázkilencvenkettőezer-tizenkettő) Ft tőke után 2006. február 10. napjától a kifizetésig számítottan a késedelemmel érintett minden naptári félét megelőző naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamata megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 290.000,- (Kettőszázkilencvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A II. rendű alperes beltagja és üzletvezetője a Békés Megyei Bíróságnál mint Cégbíróságnál (...) szám alatt bejegyzett I. rendű alperesnek. A felperes és az I. rendű alperes üzleti kapcsolatban álltak, az I. rendű alperes több alkalommal állatgyógyászati termékeket vásárolt a felperestől. A 2005. július 6-a és 2006. június 30-a közötti időben hét alkalommal vásárolt termékek ellenértékéről

kiállított számlákat azonban csak kis részben fizette ki, a hátralékos összeg 8.792.012,- Ft, amelynek a kiegyenlítése a felperes felszólítása ellenére sem történt meg.

A fizetési meghagyással indult és az alperesek ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében 8.792.012,- Ft, ennek 2006. február 10. napjától 2006. június 30. napjáig évi 13 %, 2006. július 1. napjától 2006. december 31. napjáig évi 13,25 %, 2007. január 1. napjától pedig a kifizetésig számítottan a késedelemmel érintett minden naptári félévet megelőző félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest azzal, hogy a vele szemben vezetett végrehajtás eredménytelensége esetén a tartozás megfizetésére a II. rendű alperes köteles.

Az alperesek a fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondásban mindössze annyit közöltek, hogy „a követelt összeggel nem tartoznak”, részletes ellenkérelmet pedig a bíróság tárgyalás elhalasztása mellett történő felhívása ellenére sem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 8.792.012,- Ft-ot és ennek 2006. február 10. napjától a kifizetés napjáig járó - a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű - késedelmi kamatát és 1.000.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy az I. rendű alperessel szemben vezetett végrehajtás eredménytelenségének igazolását követő 15 napon belül fizesse meg a fenti, vagy az I. rendű alperes részteljesítése után fennmaradó összeget a felperesnek. Indokolásában a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésének rendelkezéseit kiemelve rámutatott, hogy a peres felek egyike sem teheti meg, hogy a nyilatkozatainak, bizonyítási indítványainak előterjesztésével alapos ok nélkül - lényegében a per elhúzásában bízva - késedelmeskedjen. Az I. rendű alperes ellentmondása semmilyen konkrét érdemi védekezést nem tartalmazott, nem adta elő, hogy a felperesi igényt milyen okból és mennyiben vitatja, a felperestől milyen nyilatkozatokat és bizonyítékok benyújtását várja. A kitűzött első tárgyaláson a II. rendű alperes az I. rendű alperes képviselőjeként nem jelent meg „egészségügyi okból”, ezt azonban nem részletezte és a betegség tényét sem igazolta. A tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg a bíróság kifejezetten felhívta az alpereseket, hogy részletes ellenkérelmüket 8 nap alatt terjesszék elő, mert ennek hiányát a bíróság úgy tekinti, hogy a keresetben megjelölt tényeket, a kereset jogalapját és összepszerúségét nem vitatják, a csatolt okirati bizonyítékokkal szemben ellenbizonyítani nem kívánnak. Jogi képviselőjük egy nappal a kitűzött tárgyalási hatánap előtt faxon értesítette a bíróságot, hogy meghatalmazást ezen a napon kapott, ezért a kitűzött tárgyaláson megjelenni nem tudnak és az ellenkérelem benyújtására további 8 napos határidő engedélyezését kérik. Mindezeket értékelve és mérlegelve megállapította, hogy az alperesek magatartása egyértelműen a per elhúzását célozta és a hivatkozott törvényi rendelkezésekbe ütközik. Az alperesek semmivel nem indokolták, hogy a részletes ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt miért késték el, holott a bíróság felhívása és tájékoztatása a jogkövetkezményekre egyértelmű és konkrét volt. Mindezekre figyelemmel a mulasztó I. rendű alperest a kereset szerint marasztalta a tőkeösszeget illetően.

A felperesi kamatigénnyel kapcsolatosan álláspontja szerint - a felperes keresetében foglaltaktól eltérően - nem félévente kell a késedelmi kamat összegét meghatározni, hanem az mindvégig a fizetési késedelem alatt a felperes által helyesen megjelölt középarányos időpontot megelőző naptári félét megelőző utolsó napon érvényes - azonos - kamatmérték. Ezért a keresetet a kamatösszege vonatkozásában részben elutasította.

Az ítélet ellen az I. rendű alperes és a felperes éltek fellebbezéssel.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Azt nem vitatta, hogy a felperessel üzleti kapcsolatban állt, és ennek során több alkalommal a felperes által forgalmazott oltóanyagokat vásárolt. Tagadta viszont, hogy a követelés alapjául szolgáló árukat átvette volna. A kereseti követelést összegezésében is vitatta tekintettel arra, hogy azt a felperes sem szállítólevelekkel, sem pedig számlákkal nem igazolta kellőképpen. Hangsúlyozta, a felperes nem munkálta ki pontosan és nem támasztotta alá bizonyítékokkal keresetének összegezését.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a kamat mértékét a keresete szerint kérte meghatározni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 301. és 301/A §-ai szövegét tévesen értelmezte, ezért a késedelmi kamat tekintetében jogszabálysértő rendelkezést hozott. Kiemelte, mindkét jogszabályhely a késedelemmel érintett naptári félév fogalmát használja a késedelmi kamat mértéke meghatározásakor, a késedelemmel érintett kifejezés nem azonos jelentésű a késedelem kezdő napjával.

Az I. rendű alperes fellebbezése **alaptalan**, a felperesi fellebbezés **alapos**.

A Pp. 141. § (6) bekezdése arra az esetre, ha a felek bármelyike a tényállításainak, nyilatkozatainak előterjesztésével indokolatlanul késedelmeskedik, és azt a bíróság felhívására sem pótolja, szankciót helyez kilátásba, nevezetesen a perelhúzás elkerülése érdekében lehetővé teszi, hogy a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevétele nélkül döntsön a jogvitában.

Jelen esetben az alperesek a felperesi követelés alapjául szolgáló számlákat már a fizetési meghagyás mellékleteként 2006. december 19. napján átvették, 2007. január 24-én pedig részükre a részletes keresetlevél kézbesítése is megtörtént. Ennek ellenére érdemi kifogásaikat tételesen (számlánként) kimunkált nyilatkozatot a bíróság felhívására, de még a fellebbezésükben sem terjesztettek elő. Késedelmük indokoltságát méltánylást érdemlő módon még csak nem is valószínűsítették. Az elsőfokú bíróság ezért a jogszabályok helyes alkalmazásával hozott mulasztásos ítéletet.

A késedelmi kamat tekintetében viszont tévesen értelmezte a Ptk. 301. § (1) és a 30/A § (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit.

A Polgári Törvénykönyv, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény 1. és 5. §-a módosította a Ptk.-nak a kamat mértékéről rendelkező 232. § (2) és a 301. § (1) és (2) bekezdését, és iktatta be a 301/A §-át. Az új szabályok a Magyar Köztársaságnak

az Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatályba lépésének napjától, 2004. május 1-től hatályosak és összhangban állnak a

kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó fizetési késedelem leküzdéséről szóló 2000/35/EK Európai Parlamenti és Tanácsi Irányelvben foglaltakkal.

A Ptk. 301. §-ának (1) bekezdéséből ugyan kimaradt a Ptk. 232. § (2) bekezdésében megtalálható azon rendelkezés, miszerint a jegybanki alapkamat az adott naptári félév idejére irányadó, a törvény általános indokolása értelmében azonban: „a törvény célja többek között az volt, hogy az ügyleti kamat mértékét meghatározó rendelkezést összhangba hozza a késedelmi kamat szabályozásával. A kamatszámítás bázisát az ügyleti és a késedelmi kamatnál egyaránt a jegybanki alapkamat fogja képezni”. Tekintettel arra is, hogy a késedelmi kamat a tőke kifizetéséig, tehát a késedelem teljes tartama alatt folyamatosan esedékes, így több naptári félévet is érinthet a késedelem, ezért a Ptk. 232. §-ának (2) bekezdését és 301. §-ának (1) bekezdését egységesen kell értelmezni, azaz a kamat mértéke mind a két esetben naptári félékenként a jegybanki alapkamatnak megfelelően változik. Ugyanez vonatkozik a Ptk. 301/A § (2) bekezdésében írtakra is (Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának a Ptk. kamatszabályait módosító törvény értelmezéséről és alkalmazásáról szóló III. számú véleménye, fellelhető: Bírósági Határozatok 2005/3. szám).

Az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az I. rendű alperest 8.792.012,- Ft tőke után 2006. február 10. napjától a kifizetésig számítottan a késedelemmel érintett minden naptári félévet megelőző naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamata megfizetésére kötelezte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az I. rendű alperes eredménytelenül fellebbezett, a felperes fellebbezése alapos volt, ezért az I. rendű alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú eljárás költség fizetésére kötelezte.

Szeged, 2007. szeptember hó 28. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Szűts Károlyné dr.sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró